

2008-12-10

Vår ref: 2008/2059/184

Er ref: M2008/3070/R

Miljödepartementet
Rättsenheten
103 33 STOCKHOLM

Yttrande över remiss Delbetänkandet ”Prövning av vindkraft” (SOU 2008:86)

Sammanfattning

- Stora skillnader i vindhastighet kan förekomma inom de km-rutor som beräknats av Uppsala Universitet. De utförda beräkningarna är inte tillräckliga för att bestämma vindenergitillgången på en tilltänkt lokaliseringsplats.
- Vindkraftverk får inte placeras för nära en väderradar, då det kan ge upphov till störningar i radarns mätdata. Detta ger i sin tur ett försämrat underlag till meteorologiska och hydrologiska varningar och prognoser, både för SMHIs och Försvarmaktens vädertjänster.

Avsnitt 2.3

Uppsala Universitets kartering av vindkraft har gjorts i ett rutnät med en upplösning av 1 km. Det förekommer väsentliga skillnader inom dessa rutor, speciellt i kuperad terräng och kustnära områden. Genom att undersöka skillnader i vindhastighet och turbulens kan man bestämma vilket läge inom km-rutorna som är bäst för ett vindkraftverk med en viss navhöjd. De utförda beräkningarna är således inte tillräckliga för att bestämma vindenergitillgången på en tilltänkt lokaliseringsplats.

Medelvindhastigheten är inte tillräcklig för att bedöma vindenergitillgången på en plats. Det kan skilja +20 % i energitillgång på olika platser med samma medelvindhastighet. Det är således vindenergitillgången som bör beräknas och inte medelvindhastigheten.

Avsnitt 3.12, 3.13

En väderradar är ett ovärderligt hjälpmedel för SMHIs och Försvarmaktens vädertjänster. Den utnyttjas dagligen i samband med analys av väderläget och utfärdande av varningar och prognoser. Således får den värdefulla informationen från en väderradar inte riskera att påverkas negativt på ett oacceptabelt sätt.

Vindkraftsanläggningar kan ge upphov till störningar på tre sätt. Dessa är: blockering av radarstrålen, oönskade radarekon från vindkraftverket, samt att dessa ekon även kan medföra felaktiga vindmätningar.

Inom det europeiska meteorologiska samarbetsorganet EUMETNET, har gemensamma riktlinjer tagits fram för hur nära ett vindkraftverk kan placeras en väderradar, för att inte innebära en störning. För den typ av väderradar som vi har i Sverige bör vindkraftverk inte placeras närmare än 5 km. Enskilda vindkraftverk kan accepteras mellan 5 - 20 km från radarn. När det gäller vindparker bör effekten av dessa analyseras, innan tillstånd kan ges för att säkerställa att de inte ger upphov till en oacceptabel störning. Faktorer som topografi, vindkraftverkens storlek och placering samt utbredning av vindparken spelar in när bedömningen görs. På avstånd över 20 km från radarn behövs inga restriktioner eftersom påverkan då bedöms vara försumbar. Dessa riktlinjer kommer inom kort att implementeras i Försvarmaktens stödverktyg WRAP Obsman. SMHI och Försvarmakten har en samordnad förvaltning av det svenska väderradarnätet, vilket i detta sammanhang medför att yttranden om vindkraftsetableringar görs gemensamt och via Försvarmakten.

Under 2009 kommer ytterligare studier att göras i samarbete mellan Försvarmakten och SMHI för att specificera gränsvärden för vad som är en acceptabel störning och vad detta innebär för tillståndsgivning i olika områden runt väderradar.

Det finns 12 väderradar i Sverige idag. Dessa ägs delvis av SMHI och delvis av Försvarmakten. Till skillnad från andra militära radar är placeringen av dessa radar inte hemlig.

Tf Generaldirektör Tord Kvick har beslutat i detta ärende efter föredragning av Avdelningschef Bodil Aarhus Andrae. Ärendet har beretts av Lennart Wern, Åsa Granström och Roland Krieg.

Tord Kvick
Tf Generaldirektör